

77. CHTIC, ABY SPAL

Zvolna

(VÁNOČNÍ NOC)

A. V. Michna z Otradovic
(1600 - 1676)

G C D G D G C D G G D G D

1. Chtic, a - by spal, tak zpí - va - la sy - náčko - vi Nynej, rozkoš - né
mat - ka, jež po - no - co - va - la, mi - láčko - vi;

Emi D D7 A7 D G D G D A D C D G

dět'át - ko, Sy - nu Bo - ži, nynej, nynej, nemluvňát - ko, svě - ta zbo - ži.

2. Tobě jsem lůžko ustlala, Spasiteli,
tvory k Tvé chvále svolala, Stvořiteli.
Nynej, krásu a korunu svrchovaná,
nynej, milujících ceno vinšovaná.

3. Nynej, ta jest matky žádost, holubičko,
nynej, všech anjelův radost, má perličko.
Slávu, chválu vždy nabudeš od mamičky,
kdy se vyspiš, jisti budeš med včeličky.

4. Osladím' nim tvou kašičku k tvé libosti,
otevřeš, vím, tvou hubičku k té sladkosti.
Nynej, ráje mého kvítku, rozmaryne,
z tebeť sobě dělám kytku, jenž nezhyne.

5. Ó fialo, ó lilium, ó růže má,
nynej, vonné konvalium, zahrádko má.
Ó loutno má, ó labuť má, můj slavičku!
Nynej, líbezná harfo má, cymbáličku.

6. Na dobrou noc, ej hubička, nynej, dítě:
kolibat bude matička, nynej hbitě.
Spí miláček, umlkňete, anjelové,
se mnou k Bohu přiklekněte, národové!